

Kẻ nào to gan lớn mật
Dám đánh rơi bát của bà?
Dám làm mà không dám nhận
Ta bắt được sẽ không tha!”

Chẳng có tiếng nào đáp trả
Sau khi Đốm quát thốt thanh
Lũ chuột con kíp trốn hết
Đốm bực lắm, dạ không đành.

Mèo Hoa giờ mới lên tiếng:
“Chủ mưu, tớ tóm gọn rồi
Đốm ơi, cậu cứ bình tĩnh
Mau lại chỗ tớ ngay thôi.”

Đốm nghe vậy thôi hậm hực
Chạy liền tới chỗ Mèo Hoa
Đã thấy Chuột Cồ khép nép
Dưới nanh vuốt bạn cùng nhà.

Mèo Hoa bấy giờ thủng thẳng
“Sớm biết Chuột sẽ ra tay
Nên tớ vạch sẵn kế hoạch
Để bắt gọn gã chuột này.

Cứ để Chuột kia hí hửng
Rằng chúng mình mắc bẫy ngay
Nhưng tớ chỉ đi vài bước
Liên quay lại, tóm thẳng tay.”

Chuột Cồ giờ đây khúm núm
“Tha cho tôi, Mèo Hoa ơi
Có bạn Đốm đây làm chứng
Tôi hứa, không dám sai lời.

Tôi sẽ không làm bậy nữa
Không ăn vụng, đục khoét gì
Không cắn rau, phá vườn tược
Tôi sẽ lập tức rời đi.”

Thấy Chuột Cỏ biết nhận lỗi
Hứa không tái phạm lần sau
Mèo Hoa bấy giờ đồng ý
Yêu cầu Chuột phải đi mau.

Hai bạn Mèo Hoa, Chó Đốm
Dọn lại chỗ bát vừa rơi
May quá, chỉ là bát nhựa
Chủ không thì vỡ mất rồi.

Bóng bà đổ dài đầu ngõ
Bước chân nghe cũng rất gần
Hai bạn Mèo Hoa, Chó Đốm
Ra đón bà ở đầu sân.

Mặt trời phía Tây đỏ ửng
Hoàng hôn phủ xuống khắp vườn
Ngoài kia gió đùa lá rụng
Bay la đà giữa không trung.

Đốm - Hoa chăm bà ốm

Mấy hôm nay bà mệt
Phải ăn cháo thay cơm
Ngày uống mấy bịch thuốc
Nhà như lặng lẽ hơn.

Nhưng bà vẫn nấu cơm
Cho cả Hoa và Đốm
Còn lo hai đứa ốm
Không cho bỏ bữa nào.

Bà nói bà không sao
Đốm biết, bà mệt lắm.
Cuối tuần được nghỉ học
Đốm, Hoa chăm sóc bà.

